

hotva, ees ja Zehorta on meid läppitanud sedda árrarikuma. Ka ráksid nemmad Lottile, kui temmal ükski veel seál Liñnas olles, Wáimehhi ehk muud Suggulasi, siis ta piddi neile sedda teáda wima ja neid ennese Gelsis seált drokutsumaa. Lot läks súis Óse wálja, ja útles omma Wáimeestele, kës temma Tütrid piddid wótma: Wóike kätte, minge sít Vaikast wálja, fest Gehowa ríkkub se Liñna árra. Agga nemmad pannid sedda Maeruks, ja ta olli omma Wáimeeste Melest, kui heidak s ta nalja. Nenda Lot tuli ilma nendeta taggasí jälle.

S. 98. Kui nüúd hakkas foitma, siis fáskisid need Inglid Potti jouda, ja útlessid: Touse üles, wóttu omma Raene ja omma kaks Tüttari, mis sul siin on, et sünd se Liñna üllekohto läbbi ei lõpetada. Ja kui ta veel seál wibis, siis hakkasid need Inglid nende feikide Rát-

te Linni, fest et Gehowa Lottile Armo andis; ja nemmad misid neid wálja ja játsid neid Liñna tahha. Seál Gehowa útles Lottile: Katsu, et sa omma Hingga peásed, ja árra wata mitte ennese tahha, ja árra já mitte seisma keige se taggeda peále; katsu, et sa peásed siinna Måele, et sünd ei lõppetada!

S. 99. Agga Lot útles: ei mitte, valsun ma, Jézand! Et wata, so Gullane on Armo leidnud so Silma eest, ja sa olled omma Helbust sureks teinud, et sa mo Hinge olled Ellusse játnud; ja minna ei woi mitte siinna Måele árrapeáse da, et mitte se önnetus minnusse ei pütu, ja et ma árra ei surre. Et wata, se siinane Liñ on liggi siinna põggeneda, ja sesamma on weike, eks se puule weike, et mo hing wöiks Ellusse jáda? Jumal lubbas sedda temmale ja útles: Wata, ma pean Luggu sinnust ka sellesinnatse Alaja